

РЕШЕНИЕ

№ 790

гр. София, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 07.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **9766** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. АПК, вр. чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни.

Образувано е на основание изпратена от СДВР постъпила жалба от С. В. В. от [населено място] против Решение рег. №513005-110/21.09.2022 г. на Директора на СДВР, с което е отказал изтриване на личните му данни, обработвани в Интегрирана регионална полицейска система – СДВР във връзка със „задържане от полицейски орган“ №398/17.05.2022 г. в 04 РУ - СДВР. В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при противоречие с материалноправните разпоредби. Според жалбоподателя в конкретния случай не е приложима разпоредбата на чл.3 от Инструкция №8121з-748/20.10.2014 г., а във връзка с постановление за прекратяване на ДП от 06.10.2022 г. на основание чл.21, т.1 от Инструкция №8121з-1280 от 07.10.2021 г. за реда за обработване на лични данни в МВР следва да се изтрият личните му данни, съхранявани в МВР. На следващо място – искането от 27.05.2022 г. е за предоставяне на достъп до всички лични данни на жалбоподателя, обработвани в документални информационни фондове, а с оспорваното решение е предоставен достъп само до обработването и изтриването на лични данни в ИРПС СДВР във връзка със ЗМ 125/2018 г. на 04 РУ-СДВР. Жалбоподател, чрез пълномощник е представил постановления на СРП, от които е установено, че всички образувани по тези постановления ДП и по които са обработвани личните му данни по ИРПС са прекратени. Прокурорските постановления, обхващащи период от 2017 – 2020 г. са основание за изтриване на

лични данни, но по заявлението, административния орган не е дал информация дали данните на жалбоподател са обработени и изтрети или са налични. В тази част, жалбоподател твърди мълчалив отказ по заявлението му от 27.05.2022 г. Иска се отмяна на решението по подробно изложени съображения и присъждане на съдебните разноски, по представен списък.

Ответникът, Директора на СДВР, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Д. И. оспорва жалбата. Изразява подробно мотивирано писмено становище за нейната неоснователност. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства, съдържащите се в приложената в заверено копие на образуваната пред СДВР административна преписка.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по подадено от жалбоподателя заявление вх. №328605-44/27.05.2022 г. до Директора на ГДНП-МВР за предоставен достъп и заличаване на негови лични данни, обработвани от МВР.

В ГДНП е извършена проверка, при която е установено, срещу лицето – заявител е издадена заповед за задържане по ЗМВР № 398/17.05.2022 г., както и образувано ДП 562/22 по описа на СРП. По искане на жалбоподател от съда е изискана справка и на 28.11.2022 г. постъпва постановление за прекратяването на това ДП.

В жалбата, се сочат и други заявления, по които според оспорващата страна не са постановени актове на административния орган по предоставяне на отговор за обработване и изтриване на лични данни.

След преглед и оценка на приложените в преписката документи от Началник на сектор ОИАП е изготвено становище № 3286р-27560/22 до Зам.-директора на СДВР за резултатите от проверката по подаденото заявление, в което е направено предложение данните по ЗМ 125/09.01.2018 г. по описа на 04 РУ СДВР да бъдат изтрети. По отношение задържането от 17.05.2022 г. становището е да не бъдат изтривани на основание чл. 56, ал. 6 от ЗЗЛД.

Въз основа на предложението е издадено Решение рег. №513005-110/21.09.2022 г. на Директора на СДВР, с което 1. е предоставен достъп до лични данни на жалбоподателя и са изтрети личните му данни, обработвани в ИРПС – СДВР във връзка със ЗМ 125/09.01.2018 г.; 2. е отказано изтриването на личните данни на жалбоподателя, обработвани в Интегрирана регионална полицейска система – СДВР във връзка със заповед за задържане от полицейски орган № 398/17.05.2022 г. в 04 РУ – СДВР. Според административния орган в тази част не са изтекли сроковете и нямало данни да е приключило ДП. По отношение обработване на личните данни по вл. В сила присъда на ЕтрРС, независимо от настъпилата реабилитация в чл. 3 от Инструкцията, такова основание не е предвидено.

При установената фактическа обстановка съдът обосновава следните правни изводи: Жалбата е ДОПУСТИМА – подадена е срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат, при наличие на правен интерес от оспорването в преклузивния 14-дневен срок за оспорване.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че същата е и ОСНОВАТЕЛНА.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспореното решение на всички основания, посочени в чл.168, ал.1, вр. чл.146 АПК, а именно: дали е издадено от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразено ли е то с целта на закона.

При така извършената преценка съдът счита, че оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – Директора на СДВР, в съответствие с предоставените му правомощия. Съгласно разпоредбата на чл.29 ЗМВР - администраторът на лични данни, обработвани в информационните масиви на МВР е министъра на вътрешните работи, който може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица. Във връзка с това е издадена Заповед №8121з-1111/08.10.2019 г., служебно известна, с която Министъра на вътрешните работи е оправомощил директора и зам.-директорите на СДВР да разглеждат и да се произнасят по постъпили искания за упражняване на права по чл. 12-22 от Регламент /ЕС/ 2016/679 и по чл.53 - 56 ЗЗЛД и да изпълняват задълженията си по чл. 34 от Регламент /ЕС/ 2016/679 и по чл.68 ЗЗЛД.

Съдът счита, че поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59, ал. 2 от АПК. Актът съдържа задължителните по чл.59, ал.2 АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаването му.

При издаване на оспорения административен акт не са допуснати съществени административно-процесуални нарушения. Проведено е производство по чл.376 от ЗЗЛД във връзка с чл.17 от Регламент 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните).

Относно материалната законосъобразност на обжалваното решение, съдът намира следното:

Информацията относно лицата, обработвана във фондовете на МВР, представлява лични данни по смисъла на чл.4, т.1 от Регламент 2016/679, тъй като тя се осигурява възможност лицата да бъдат идентифицирани.

Съгласно чл.4, т. 2 от Регламент 2016/679 „обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, поддръждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване. Вписването и запазването на личните данни в информационните фондове на МВР попада в хипотезата на обработване на лични данни чрез събиране, съответно и чрез записване и съхранение.

Разпоредбата на чл.17 от Регламент 2016/679 урежда детайлно правото на изтриване на лични данни (правото „да бъдеш забравен“) като субективно право на лицата, срещу което стои субективното задължение на администратора на лични данни да ги изтрие без ненужно забавяне при наличието на някое от следните основания: а) личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин; б) субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните съгласно член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), и няма друго правно основание за обработването; в) субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 1 и

няма законни основания за обработването, които да имат преимущество, или субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 2; г) личните данни са били обработвани незаконосъобразно; д) личните данни трябва да бъдат изтрити с цел спазването на правно задължение по правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо администратора; е) личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество по член 8, параграф 1.

Приложимо към настоящия случай е първото основание, което следва да бъде обсъдено във връзка с основанията за законосъобразно обработване на данните. Събирането и съхранението на личните данни на жалбоподателя в информационните фондове на МВР е законосъобразно доколкото е налице поне едно от основанията по чл.6 от Регламент 2016/679. Оперативно-издирвателната, охранителната дейност и дейността по разследване на престъпления са основните дейности на МВР съгласно чл.6 от ЗМВР. Следователно в правомощията на органите на МВР е да обработват лични данни на лицата, когато това се налага, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице, за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официалните им правомощия – основания по чл.6, §1, букви в), г) и д). Правилата за обработка на личните данни от компетентните държавни органи, които имат правомощия по предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване, са уредени в глава осма от ЗЗЛД.

Конкретно в настоящия случай личните данни на жалбоподателя са обработвани с цел да се разследва и разкрие престъпление и да се противодейства на престъпността. Следователно, първоначалното обработване на данните чрез събирането им е в съответствие със закона – както с Регламент 2016/679 и ЗЗЛД, така и със специалните разпоредби на чл.26, ал.1 от ЗМВР и чл.42, ал.1 от ЗЗЛД, които дефинират конкретните цели на обработването.

За да бъде съхранението на данните обаче законосъобразно, следва срокът на съхранението да бъде съобразен с нуждата и с целта, за която са събрани данните. Разпоредбата на чл.26, ал.2 от ЗМВР, във връзка с чл.46 от ЗЗЛД, предоставя на министъра на вътрешните работи законовата делегация да определи сроковете за съхранение на данните по ал.1 или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им. В изпълнение на делегираните му правомощия Министъра на вътрешните работи е утвърдил Инструкция №8121з-748/20.10.2014 г., обнародвана в ДВ, бр.20 от 17.03.2015 г., за определяне на сроковете за съхранение на лични данни, обработвани в МВР. Инструкцията предвижда различни основания за заличаване на личните данни в зависимост от съпричастността на лицето към престъпното деяние (без обаче да разграничава различните категории лица по чл.47 от ЗЗЛД): Чл.3 от инструкцията посочва основанията за заличаване на личните данни на лицата, за които очевидно има основания да се смята, че са извършители. От съдържанието на същата разпоредба следва извода, че за да са приложими предвидените в същата срокове, личните данни следва да са събрани и обработвани на основание образувано наказателно производство.

Отделно от това в същата разпоредба на чл.26, ал.2 ЗМВР изрично е предвидено, че данните се изтриват и в изпълнение на съдебен акт или решение на Комисията за

защита на личните данни. В чл.21 от приетата на основание чл.29, ал.2 ЗМВР Инструкция №8121з-1280 от 7.10.2021 г. за реда за обработване на лични данни в Министерството на вътрешните работи, издадена от министъра на вътрешните работи, обн., ДВ, бр. 87 от 19.10.2021 г. са изброени основанията за изтриване на личните данни, като в т.1 е посочен влязъл в сила акт на орган на съдебната власт, а в т.7 - изтичане на срока за съхранението на данните. Следователно, влезлият в сила акт на орган на съдебната власт и изтеклият срок за съхранение, предвиден в Инструкция №8121з-748/20.10.2014 г., обнародвана в ДВ, бр.20 от 17.03.2015 г. са различни основания за изтриване на личните данни.

В настоящия случай от доказателствата към административната преписка се установява, а това изрично е посочено и в обжалваното решение, че за лицето има въведени данни в Интегрирана регионална полицейска система - СДВР за задържане от полицейски орган № 398/17.05.2022 г. в 04 РУ – СДВР. Именно тези данни е отказано да бъдат заличени. Вярно е, а в това отношение съдът намира и изводите на ответника за законосъобразни, че постановлението на РП за прекратяване на ДП е издадено по времето, когато производството по настоящото дело е висящо. Обсъдено в условията на чл. 142 от АПК, постъпилото по време на висящността на делото доказателство се цени, като такова благоприятстващо положението на жалбоподателя. Към издаване на оспорваното решение, това не е било правопораждащ факт за административния орган да вземе решение за или не наличието на основание за изтриване на лични данни. Следователно от този момент насетне за административния орган възниква задължение да заличи вписаните данни по постановлението за отказ да се образува ДП в информационните масиви на МВР на основание чл.26, ал.2, изр. 2 ЗМВР и чл.21, т.1 от Инструкция № 8121з-1280 от 7.10.2021 г. за реда за обработване на лични данни в министерството на вътрешните работи, въпреки наличието на данни за отразявано спрямо лицето и прекратено досъдебно производство и в тази връзка следва да се преценяват сроковете по чл.3, т.3, б. "а" от Инструкция №8121з-748/20.10.2014 г. Това е така, тъй като основаниято за събиране и съхранение на личните данни на оспорвания не е образуването досъдебно производство, а заповедта за неговото задържане, която не е била отменена с влязъл в сила съдебен акт. Предвид настъпилите нови обстоятелства, имащи пряка връзка със заявеното от жалбоподателя до ответника, съдът намира, че е налице основанията да се отмени обжалваното решение в тази част.

В тази част преписката се връща на органа с указания, ако има основание да заличи личните данни на заявителя поради неизтекъл срок по чл.3, т.3, б. "а" от Инструкция №8121з-748/20.10.2014 г. В този си вид, данните противоречат на чл.45, ал.1, т.4 ЗЗЛД – не са точни и в актуален вид, както и в противоречие с принципите по чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Следващо, искането е било по отношение на предоставяне на лични данни и изтриването им по всички посочени в заявлението от 27.05.2022 г. информационни системи. В хода на съдебното производство по искане на жалбоподател, от СРП са представени пет постановления на СРП за прекратени досъдебни производства. Прави впечатление, че повод за възлагане на проверки са жалби от едно и също лице по отношение на жалбоподател за възбуждане на наказателно преследване, а в хода на проверките е установено, че между двамата има емоционална връзка, като събиранията и разделите не са изолирани.

Решението не съответства на целта на закона да осигури защита на физическите лица

във връзка с обработването на лични данни в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679, както и във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване – чл.1, ал.2 и ал.3 от ЗЗЛД.

Съдът приема основателно и оплакването на жалбоподател, че извън отказа по изтриване на личните му данни от ЗЗ на полицейски орган № 398/2022 г. на 04 РУ СДВР, по заявлението от 27.05.2022 г. е поискан достъп и заличаване на всички лични данни на жалбоподателя. Безспорно е от приложената справка, както и от представените пред съда постановления по различни пр.пр. и ДП от СРП, че в развързката на отношенията на В. с бивша/настояща партньорка са чести сигнали, по които се образуват проверки и ДП. След като е поискан достъп до всички лични данни, дори и да са заличени по някои от сочените прокурорски актове, ответник е бил длъжен да уведоми жалбоподател обработват ли се личните му данни, във връзка с какво производство и дали могат или не да бъдат заличени. Непроизнасянето по искането, така както е депозирано, извън частта в която има изричен отказ е мълчалив отказ и следва да се отмени.

По тези съображения оспореното решение следва да бъде отменено като незаконосъобразно на основание чл.146, т.4 и т.5 от АПК, а преписката следва да се изпрати на административния орган за нова разглеждане на заявлението за заличаване на личните данни на жалбоподателя по заявлението му. Следва да се изиска пълна справка за това по наличните ДП, имало ли е обработване на лични данни и ако да има ли основание за изтриването им. Следва да се извърши проверка дали по ДП №№ 230/20; 2081/2018; 2266/2018; се дължи изтриване на лични данни на жалбоподателя, ако такива са обработвани. При новото разглеждане административният орган следва да съобрази посочените в мотивите на настоящото решение като относими към случая разпоредби и да постанови административен акт, съобразно предвиденото в същите.

С оглед изхода от спора и съгласно чл.143 ал.1 АПК искането процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно. Следва да му се присъдят 10 лева държавна такса и 1000 лева договорено и платено адвокатско възнаграждение, което е в минимален размер по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което и възражението за прекомерност, направено от ответника се явява неоснователно.

Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение рег. №513005-110/21.09.2022 г. на Директора на СДВР, в частта, с която е отказано изтриване на личните данни на С. В. В. от [населено място], обработвани в Интегрирана регионална полицейска система – СДВР във връзка със „заповед за задържане от полицейски орган“ № 398/17.05.2022 г. в 04 РУ-СДВР.

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Директора на СДВР, по заявление 328605-44/27.05.2022 г. на С. В. В., да му бъде предоставен достъп и заличени личните му данни, обработвани в документални информационни фондове с изключение на тези по „заповед за задържане от полицейски орган“ № 398/17.05.2022 г. в 04 РУ-СДВР.

ИЗПРАЩА преписката на Директора на СДВР за произнасяне по заявление вх. 328605-44/27.05.2022 г. на С. В. В. за заличаване на негови лични данни, обработвани

от МВР, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати С. В. В., ЕГН [ЕГН] сумата от 1010 /хиляда и десет лева/, представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 от АПК да се изпрати препис от същото.

съдия: